Het huis aan de rand van het bos (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Ilse het bericht van de notaris kreeg, dacht ze eerst aan een vergissing. Een oudtante die ze nauwelijks had gekend, had haar een huis met land in Canada nagelaten. De nalatenschap bestond uit een houten boerderij, een schuur en ruim tweehonderd acre bos en weiland. Ilse had nog nooit van dat gebied gehoord. Twee maanden later stond ze met een koffer op een landweg, terwijl de taxi wegreed.

Het huis rook naar oud papier. In de kelder vond ze dozen met brieven, kaarten en foto's van mensen die niemand meer kon benoemen. Ilse besloot uit te zoeken wie deze voorouders eigenlijk waren geweest, want de gezichten leken vaag op die van haar moeder. Het duurde weken voordat ze een systeem in de chaos ontdekte. Elke avond zat ze aan de keukentafel met een lamp en een notitieboek.

Met hulp van een archief in Toronto kon ze de familielijn traceren tot 1861, het jaar waarin haar overgrootvader per schip was aangekomen. Voor de dorpelingen bleef ze in het begin een vreemdeling, iemand uit Europa met een rare tongval en te dunne jassen. Toch werd ze langzaam geaccepteerd. De buurman leerde haar hout hakken en vertelde haar welke paden in de winter onbegaanbaar werden. Zijn dochter hielp haar de laatste ontbrekende namen op te sporen in oude kerkregisters.

De zolder was het vreemdste deel van het huis. Er hing een vleermuis ondersteboven aan een balk, en Ilse durfde er dagen niet meer te komen. Toen ze eindelijk met een lamp naar boven ging en de ruimte grondig onderzocht, vond ze achter een plank een dagboek. Haar oudtante had daarin jarenlang alles opgeschreven wat ze in het bos had gezien. Sommige bladzijden waren nuchter en zakelijk, andere klonken bijna als een roman. Op één pagina beschreef ze een wezen met grote ogen dat tussen de bomen stond en niet wegliep. Haar oudtante schreef er droog bij dat ze niet in een buitenaards wezen geloofde, maar dat ze ook geen betere verklaring had.

Ilse besloot het serieus te nemen, al was het maar uit nieuwsgierigheid. Ze nodigde drie studenten biologie uit voor wat zij plechtig een expeditie noemde. Het werd eerder een lange wandelvakantie met veel regen en koude koffie. Na een eerste verkenning van het noordelijke deel van het terrein vonden ze sporen van lynxen, en de studenten waren ervan overtuigd dat haar oudtante zo'n dier had gezien. Ilse geloofde hen, maar bewaarde het dagboek toch in een lade naast haar bed. Het huis verkopen kwam niet meer in haar hoofd op.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29145

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2026